

i 10 forskellige Ejendomme end i een samlet Ejendom, selv om Sikkerheden paa det Tidspunkt maaske kunde se ud til at være tilstrækkelig.

Det ærede Medlem fandt, at det i ethvert Tilfælde var fuldstændig umotiveret, at Udvalget i Forbindelse med det øvrige ogsaa nævnte Spørgsmaalet om Anlægget af Gladsaksefortet. Ja, hvad er egentlig naturligere, naar man staar fuldstændig uforstaaende med Hensyn til, hvorledes noget hænger sammen, end at man søger at finde en lille Traad, der ligesom kan lede en paa Vej? Udvalget har rent antydningvis sagt, at der i alt dette uforstaaelige maaske kunde være Anledning til at hæfte sig ved dette som noget, der i ethvert Tilfælde var ret paa-faldende. Naar det ærede Medlem saa i denne Forbindelse kom ind paa at tale om, at vi havde skrevet, at det var en høj Betaling, og det havde Udvalget intet Grundlag for at bedømme, faar jeg senere Lejlighed til over for det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Elinger) at komme nærmere ind derpaa. Her skal jeg blot sige, at helt uden Grundlag for Bedømmelsen af, hvorvidt det var en høj Betaling eller ikke, har Udvalget ikke været. Udvalget har vidst lidt om baade, for hvilken Pris Ejendommen nogle Aar i Forvejen var købt, og om, hvor mange Tønder Hartkorn der var paa Ejendommen. Jeg beklager, at jeg ikke ogsaa kan sige, hvor mange Tønder Land der er, men det har Udvalget ikke kunnet faa Rede paa i den Tid, der var til Raadighed. Men selv om man regner med Tønder Hartkorn, kommer man efter Gaardens sidste Salgssum i Midten af 70erne til en Pris af 9,000 Kr. pr. Td. Hartkorn, og hvis det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen) vil gøre et lille Regnestykke — hvad han jo som Statsrevisor let kan gøre —, vil han kunne se, at selv om man regner med, at der ved Gladsaksefortet, som er anlagt paa Danmarks allerbedste Jord — der, hvor der gaar de færreste Tønder Land til een Tønde Hartkorn —, vil man alligevel kun naa op til 2,500 Kr. pr. Tønde Land. Saa helt uden Grundlag til Bedømmelse af, hvorvidt Prisen er stor eller lille, har Udvalget ikke været. Jeg kan ikke lade være i denne Forbindelse at understrege, jeg vil endda sige med en tyk Streg, en Udtalelse af det ærede Medlem, som allerede er omtalt fra anden Side, og som gik ud paa, at vi under Bedømmelsen af, hvorvidt det var en høj Pris, maatte huske

paa, at der ikke kunde eksproprieres. Jeg tror, det er en Udtalelse, det er værd at lægge Mærke til. Jeg tager den som en Indrømmelse, og vi slaa gerne fast, at der ogsaa dermed er sagt, at det ikke var noget, som Almenvellet krævede, hvad der den Gang blev foretaget.

Endnu skal jeg kun over for det ærede Medlems Udtalelser gøre opmærksom paa — og dette tjener for øvrigt ogsaa som Svar paa forskellige Udtalelser fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds —, at de to Herrer saa vel som de øvrige Medlemmer, som læse Betænkningen, forgæves i den ville lede efter noget som helst Angreb paa Generallojtnant Bahnson. Jeg kan ikke sige, at hans Navn ikke er nævnt i Betænkningen, for det er det, det har været en Nødvendighed, men det er ikke nævnt saaledes, at nogen kan sige, at Betænkningen er formet som et Angreb. Betænkningen er — det mener jeg at have Lov til at sige — først og sidst kun en Paavisning af rene Fakta af, hvad der er foregaaet, baade da Laanet stiftedes, og da Renterne ikke indkom, og af, hvilke Transaktioner der blev foretaget af Landmandsbanken. Jeg siger, at disse Kendsgerninger, som heller ikke det ærede Medlem har søgt at rokke ved, ere tilstrækkelige. Hvilke andre Omstændigheder der kan have været medvirkende, hvorvidt andre maaske ogsaa have haft deres Part i Ansvar, hvorvidt Bahnson selv har haft sin Part i Ansvar, eller om noget af Ansvar kan lægges over paa Højesteretssagfører Shaw, interesserer mig ikke i denne Forbindelse. Hvad det kommer an paa at vise, er tilstrækkelig tydelig vist, nemlig at den Maade, hvorpaa Centralkomiteens Midler, og her specielt Invalidefondens, ere blevne forvaltede, er en saadan, at man med fuld Ret kan komme med en Henstilling til Ministeren om, hvis det er muligt, at faa en bedre og mere betryggende Kontrol med disse Midler. Jeg skal dermed forlade de Udtalelser, som det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds kom med, og har saa meget lettere ved det, som det ærede Medlem — synes det mig i alt Fald — havde overordentlig vanskeligt ved at føre det Defensorat for hele denne Af-fære, som han søgte at føre, idet han baade først og sidst maatte gøre Indrømmelser, udtale Beklagelser osv. Jeg kunde fristes til ogsaa at slutte med en Beklagelse, og det skulde da være en Beklagelse af, at det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds er kommen i den Stilling